

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-10332
Otsuse kuupäev 25.09.2026
Komisjoni koosseis Liili Hiie

Tarbija
Kaupleja REKS PARTNER OÜ (16063830)

Tarbija nõue Tarbija palub kohustada Life Restot tagastama alusetult kinni peetud 398 eurot koos võimalike seadusest tulenevate kõrvalnõuetega.

Resolutsioon:

Rahuldada tarbija avaldus.

Kohustada kauplejat tagastama tarbijale ettemaks 398 eurot.

Asjaolud:

Tarbija broneeris ettevõttelt Life Resto ürituse, mis pidi toimuma 13.02.2026, ning tasus ettemaksuna 785 eurot. Lisaks tasus tarbija 60 eurot alkoholi eest, kokku 845 eurot. Tarbija tühistas broneeringu 24.01.2026 ehk 20 kalendripäeva enne ürituse toimumist.

Ettevõtte ei tagastanud ettemaksu viie kuu jooksul, põhjendades viivitust väidetavalt arestitud pangakontodega. Alles hiljem teatas ettevõtte, et peab ettemaksust kinni väidetava 24% tulumaksu, kuid keeldus tarbija nõudmisel esitama kinnipidamise õiguslikku alust või arvutuskäiku. Lõpuks tagastati tarbijale üksnes 447 eurot. Samuti ei tagastatud 60 eurot alkoholi eest, vaid ettevõtte andis tarbija poolt tasutud alkoholi üle kolmandale isikule ilma tarbija nõusolekuta.

Tarbija leiab, et ettevõttel puudus õigus pidada osa ettemaksust kinni ilma eelnevalt kokkulepitud tingimuste ning õigusliku aluseta, samuti oli õigusvastane tema poolt tasutud alkoholi üleandmine kolmandale isikule ning põhjendamatu raha tagastamisega viivitamine.

Tarbija ei nõustu kaupleja seisukohaga ning palub vaidlus lahendada Tarbijavaidluste komisjonil. Tarbija hinnangul ei olnud ligi 50% ettemaksu kinnipidamine temaga selgelt ega üheselt kokku lepitud, samuti ei ole kaupleja tõendanud väidetud kahju ega selle suurust. Broneering tühistati 24.01.2026 ehk ligikaudu 20 päeva enne üritust, mistõttu oli kauplejal võimalus kuupäev uuesti välja müüa. Lisaks ei olnud tarbijat eelnevalt teavitatud, et kinnipidamine võib ulatuda ligikaudu pooleni ettemaksust.

Tarbija ei nõustu ka raha tagastamise viivitusega, kuna tagastus tehti alles rohkem kui viis kuud pärast tühistamist ning maksuaudit ei vabasta kauplejat lepinguliste kohustuste täitmisest. Samuti leiab tarbija, et kauplejal puudus õigus anda tema poolt tasutud kaks veinipudelit ilma tema

nõusolekuta üle kolmandale isikule. Tarbija on seisukohal, et kaupleja tegevus ei olnud läbipaistev ega kooskõlas hea usu ja ausa kauplemistava põhimõtetega ning palub komisjonil hinnata kõiki esitatud tõendeid ja teha õiglane, seadusega kooskõlas olev otsus.

Tarbija palub kohustada Life Restot tagastama alusetult kinni peetud 398 eurot koos võimalike seadusest tulenevate kõrvalnõuetega.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja selgitab, et mõistab tarbija kaebust, kuid leiab, et nõue ei ole täielikult põhjendatud. Kaupleja sõnul oli tegemist ebatavalise pulmakorraldusega ning restorani jaoks broneeriti kuupäev, mille tõttu jäeti ära kaks teist banketti, põhjustades ettevõttele suuremat kahju. Tarbijat olevat eelnevalt teavitatud, et pulmade ärajäämise korral peetakse osa ettemaksust kinni, millega tarbija nõustus. Selle kinnituseks viitab kaupleja pooltevahelisele kirjavahetusele.

Kaupleja selgitab, et pärast maksudeklaratsiooni esitamist alustati ettevõttes täielikku maksuauditit, mille tõttu viibis raha tagastamine. Esiialgu tegeles auditiga praktikant, hiljem võttis menetluse üle spetsialist. Auditi tulemusel peeti ettevõtte kontole laekunud summadest kinni maksukohustused, sealhulgas kliendiga seotud maksusumma.

Alkoholi tagastamise osas märgib kaupleja, et kaks veinipudelit anti üle mitte kolmandale isikule, vaid mehele, kellega tarbija kavatses abielluda. Kaupleja lisab, et tema väiteid kinnitavad kirjavahetuse ekraanipildid ning vajaduse korral ka tunnistajad, kes olid toimunust teadlikud.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud tarbija esitatud avaldusega ja hinnanud tarbijakaitseseaduse (TKS) § 51 alusel kogumis dokumentaalseid tõendeid, leiab, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele. TKS § 51 lg 1 kohaselt lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

TKS § 46 lg 3 p 3 järgi peab avalduses olema sisu ja tarbija selgelt väljendatud nõue ning seda põhjendavad asjaolud, lg 4 kohaselt nõude esitamisel võib tarbija tugineda eelkõige VÕS § -s 101 sätestatud õiguskaitsevahenditele. Kui võlgnik on kohustust rikkunud võib võlausaldaja nõuda kohustuse täitmist, oma võlgnitava kohustuse täitmisest keelduda, nõuda kahju hüvitamist, taganeda lepingust või öelda leping üles, alandada hinda ning nõuda viivist.

Tarbija on pöördunud komisjoni poole oma avaldusega 01.07.2026, soovides tasutud ettemaksu 398 euro tagastamist, sest teenust tegelikkuses ei osutatud. Tarbija teavitas kauplejat, et loobub teenusest, kuivõrd pulmad jäävad ära.

Esitatud avalduse kohaselt sõlmis tarbija kauplejaga teenuse osutamise lepingu soovides läbi viia pulmapidu. Tarbija tasus 19.01.2026 kauplejale 70 eurot ja 16.01.2026 peo ettemaksuna 785 eurot. Kaupleja kinnitab, et tarbija poolt on tasutud nimetatud summad, ning 447 eurot on ka tagastatud. Seega ei ole vaidluse all asjaolu, et tarbija ja kaupleja sõlmisid teenuse osutamiseks lepingu, mis kvalifitseerub käsunduslepinguks, sest peo korraldamisega kaupleja ruumes antud juhul on tegemist tegevusele suunatud teenuse osutamisega. Leping sõlmiti kaupleja juures, kus viimane kohustub enne lepingu sõlmimist andma tarbijale teabe teenuse põhiomaduste, tasu maksmise ja teenuse läbiviimise osas (VÕS § 14.1. lg 1).

VÕS § 619 järgi kohustub käsunduslepinguga käsundisaaja vastavalt lepingule osutama käsundiandjale teenuseid (täitma käsundi), käsundiandja aga maksma selle eest tasu, kui selles on kokku lepitud. Selles osas vaidlus puudub, et teenuse osutamine jäi 13.02.2026 ära. Komisjoni hinnangul on tarbija nõue õigustatud ja kauplejal tuleb ka ülejäänud ettemaksu summa tagastada. Kaupleja seisukoht ei ole põhjendatud ega kooskõlas maksuseadustega. Isegi juhul, kui kaupleja tasus käibemaksu summa 24 % on on teenuse mitteosutamisega seotud ettemakse osas võimalik teha kreditarve ja tagasi arvestada käibemaksu 24% osa. See ei saa jääda antud juhul tarbija kanda. Põhjendatud ei ole kaupleja väited kahju osas. Kui kauplejal on väidetav kahju seoses teistest broneeringutest loobumisega (kaks banketti), on tal õigus esitada omapoolne nõue kahju tekitaja vastu, see on käsitletav saamata jäänud tuluna või otsese varalise kahjuna. Aga see asjaolu ei ole aluseks tarbijale raha mitte tagastamiseks. Komisjoni ette ei ole toodud tõendeid, millest nähtud kokkuleppelisi tingimusi teenusest loobumise korral.

VÕS § 2 lg 1 järgi on võlasuhe õigussuhe, millest tuleneb ühe isiku (kohustatud isik ehk võlgnik) kohustus teha teise isiku (õigustatud isik ehk võlausaldaja) kasuks teatud tegu või jätta see tegemata (täita kohustus) ning võlausaldaja õigus nõuda võlgnikult kohustuse täitmist.

TKS § 4 lg 2 kohaselt on kaupleja kohustatud andma tarbijale enne kauba omandamist või teenuse kasutamist teavet kauba või teenuse omaduste ja kasutamistingimuste ning kauba omandamiseks või teenuse kasutamiseks sõlmitava lepingu kohta ulatuses ja korras, mis vastab võlaõigusseaduses või muus seaduses sätestatud lepingueelse teabe andmise kohustusele ja käesolevas seaduses nimetatud tingimustele. TKS § 3 p 2 järgi on tarbijal õigus saada pakutavate kaupade ja teenuste kohta vajalikku ja tõest teavet teadliku valiku tegemiseks ning õigeaegset teavet kauba või teenusega seotud riskide kohta.

Kaupleja kohustub andma TKS § 4 lg 1 alusel kontrollitavat teavet, mis alusel ta keeldub raha tagastamast, vaidluse korral peab suutma oma väiteid sisuliselt põhjendada.

VÕS § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele. VÕS § 76 lg 3 järgi loetakse kohustus täidetuks, kui see on täidetud täitmiseks vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil. VÕS § 100 järgi kohustuse rikkumine on võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine. VÕS § 101 lg 1 p 1 alusel kui võlgnik on kohustust rikkunud, võib võlausaldaja nõuda kohustuse täitmist. VÕS § 127 lg 4 kohaselt isik peab kahju hüvitama üksnes juhul, kui asjaolu, millel tema vastutus põhineb, on kahju tekkimisega sellises seoses, et tekkinud kahju on selle asjaolu tagajärg (põhjuslik seos).

Eeltoodud sätete alusel tarbija avalduse rahuldamise eelduseks on see, et teenuse osutaja on kohustust rikkunud, tekkinud on kahju, mille suurus on kindlaks määratud ja teenuse osutaja käitumises ja kahju tekkimise vahel on põhjuslik seos.

Eeltoodud põhjendustel on kaupleja kohustust rikkunud VÕS § 100 mõttes ja kahju tekitanud (VÕS § 115, § 127) ja tarbijal on alus esitada kahju hüvitamise nõue (VÕS § 101 lg 1).

Seega tuleb kohustada kauplejat tarbija tagatisraha 398 eurot tagatisraha tagastama.

Tarbijavaidluste komisjon on otsuse tegemisel lähtunud TKS -dest 40 lg 1-3, 57 ja 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Liili Hiie

/allkirjastatud digitaalselt/